

Lambert Speelman
Pretoriaan 32A-01
3072 EN Rotterdam

Bijlage(n):

- De rechtsstaat is ook voor kinderen
- Pedagogisch begeleider (vacature)
- Nederlandse Grondwet - Preambule

Tweede Kamer der Staten-Generaal

Postbus 20011
2500 EA Den Haag

Rotterdam, 6 oktober 2018

Kenmerk:

RECHTSZEKERHEID/FIN/LS/06.10.2018

Betreft:

RECHTSZEKERHEID

... het onderhouden van de kwaliteit van de democratische rechtsstaat ...

Weledelgestrenge Heer/Vrouwe,

“Minister Wopke Hoekstra van Financiën blijft bij zijn standpunt dat hij de afschaffing van de dividendbelasting niet in een aparte wet wil behandelen in de Tweede en Eerste Kamer.”

Wat heeft Financiën met Rechtszekerheid te maken? Een ouder die onvoldoende inkomen geniet verliest bijvoorbeeld het kind. Ook het kind verliest dan het recht. Ook een echtelijke scheiding kan van invloed zijn, bestuurshandelingen, waardoor ook de rechtszekerheid wordt gefrustreerd ten gevolge van overheidsinmenging.

Bedenk dat er algemene regels voor behoorlijk bestuur zijn, één daarvan is het Rechtzekerheidsbeginsel. Het rechtszekerheidsbeginsel brengt met zich mee dat de burger moet kunnen vertrouwen op het consequent handelen van de overheid. Regels die de overheid stelt moeten worden nageleefd en besluiten die de overheid neemt moeten zo zijn geformuleerd dat de burger op ieder moment moet kunnen weten wat er van hem verwacht wordt. Onduidelijke besluiten die voor meerderlei uitleg vatbaar zijn, zijn in strijd met dit beginsel. Hetzelfde geldt doorgaans voor besluiten die terugwerkende kracht hebben.

Prinses Beatrix wees in een antwoord op mijn schrijven op ‘besluiten van terugwerkende kracht’. Dit was in 1991 toen zij nog Koningin was. Zo zijn er naast de Algemene regels van behoorlijk bestuur verdragen als Gemeenschapstrouw en het EU-werkingsverdrag. Het beginsel van loyaliteit komt bijvoorbeeld bij decentrale overheden aan bod in geval van dat de centrale overheid tekortschiet bij het omzetten van richtlijnen en ook daar schiet men om allerlei redenen tekort.

Een eerste keer dat ik direct te maken kreeg met het omzetten van richtlijnen was na 1997. Omtrent de Risico Inventarisatie en Evaluatie Richtlijnen ArbeidsMiddelen had de Arbo met regelmaat enige moeite. Nu beseft ik dat het ook te maken heeft met de ontwikkeling van *cognitieve functies*. Er zijn meerdere redenen te noemen waarom een overheidsfunctionaris niet de benodigde kennis heeft. Ook een afgeronde opleiding aan een Rijksuniversiteit biedt de ambtenaar niet voldoende om zijn taak naar behoren uit te voeren. Het ontbreken van praktijkkennis en een oordeelsvermogen dat niet goed is ontwikkeld zijn al twee te benoemen competenties.

Overheidshandelen kan ingrijpend zijn voor de burger. De nadelige gevolgen van een besluit mogen echter voor één of meer belanghebbenden niet onevenredig zijn in de verhouding met de tot het besluit te dienen doelen. Indien een overheidsbesluit voor één of meer belanghebbenden toch onevenredig nadelig is, dan dient de overheid dit nadeel door middel van nadeelcompensatie te compenseren. Ook een tegemoetkoming in planschade is een vorm van compensatie waarmee onevenredig nadelige gevolgen kunnen worden voorkomen. Het evenredigheidsbeginsel is opgenomen in artikel 3:4 Awb.

Merk op dat 'onevenredig nadelige gevolgen' niet altijd direct zichtbaar zijn, maar de uitkomsten van een proces is. Van belang is dan ook om (dis)functionerende patronen snel te herkennen en waar mogelijk *tijdig* bijsturen. Nadat ik 16 oktober 2015 heb gewezen op 'De Verwaarloosde Staat' heeft het ministerie van Veiligheid en Justitie geantwoord met 'wij kunnen u niet behulpzaam zijn'. Een schrijven d.d. 20 november 2015 aan Zijne Majesteit werd door het ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid ook beantwoord met 'wij kunnen u niet behulpzaam zijn'.

E. Bervoets liet mij zelfs weten dat het mijn individuele zorg is.

Sinds 2015 heb ik om meerdere redenen met enige regelmaat te maken met besluiten die terugwerkende kracht hebben. De burger kan niet vertrouwen op het handelen van de overheid. Niet alleen kan de burger niet vertrouwen op de overheid, er zijn meerdere oorzaken aan te duiden waarom de toegang tot het recht frustreert maar ook kostbaar wordt. Zowel de verzorgingsstaat als de rechtsstaat vertonen kwaliteitsproblemen, al is verzorgingsstaat slechts een andere aanduiding voor *democratische rechtsstaat*.

Er bestaat een verplichting van elke lidstaat om bij de inrichting van de interne rechtsorde ervoor te zorgen dat de procesregels voor rechtsvorderingen die ertoe strekken de rechten te beschermen die de justitiabelen aan het Unierecht ontnemen niet ongunstiger zijn dan die welke voor soortgelijke nationale vorderingen gelden. – *Gelijkwaardigheidsbeginsel*

Verder, en met de digitalisering is het er niet beter op geworden, het beginsel van 'Fair Play'. Het beginsel van fair play houdt in dat een bestuursorgaan de burger zorgvuldig bejegt in die zin dat het bestuursorgaan het verkrijgen van wat een burger als zijn recht ziet, niet door het uitstellen of het niet nemen van een beslissing waarbij de burger belang heeft, mag bemoeilijken of frustreren. Wij weten hoe vaak iets achteraf vele malen duurder uitpakt, maar dat er iemand toch winst pakt. De burger heeft het nakijken!

Juist door deze bijzondere functies worden aan het overheidshandelen specifieke kwaliteitseisen gesteld, die boven alles berusten op de gedachte dat gezag niet in handen van enkelen moet worden gelegd. Gezag moet worden verdeeld, zodat misbruik (ook van een 'dictatuur van de meerderheid') en oneigenlijk gebruik wordt voorkomen. Veelal worden de hier bedoelde eisen samengevat met de aanduiding democratische rechtsstaat.

Van een democratische rechtsstaat kan worden gesproken als in een staat de collectieve besluitvorming zo is georganiseerd dat alle burgers van het land gelijkelijk in staat worden gesteld om invloed uit te oefenen op de uitkomsten van dat proces (democratie) en als die burgers door binding van die ambten aan algemene rechtsregels (rechtsstaat) gelijkelijk beschermd worden tegen overmatige en willekeurige machtsuitoefening door overheidsambten. – *Staatkunde, Nederland in drievoud*

Ik ga nu niet de basisregels uitleggen, of u moet mij er naar vragen, maar Belinfante en De Reede merken ook op dat het voor de staatsbeoefenaar nodig is het bestaan en de inhoud van dat ongeschreven staatsrecht te kennen. Het is dus ook een bron van staatsrecht. Van dit laatste komt nauwelijks nog iets terecht. In de jaren negentig is ook het ministerie van dat Staatkundig model afgestapt. Er is zelfs sprake van een Institutionele herinrichting van de georganiseerde verhoudingen tussen overheid, maatschappelijke organisaties en uitvoeringsorganisaties.

Institutionele herinrichting van de georganiseerde verhoudingen tussen overheid, maatschappelijke organisaties en uitvoeringsorganisaties! In Rotterdam is de oggz-specialist/senior-wijkcoach/Wmo-adviseur tevens eigenaar van een bedrijf in Bewindvoering en Dienstverlening. Gezien de eis dat gezag verdeeld moet zijn heeft het alles weg van *misbruik* en *oneigenlijk gebruik*. Vanuit die hoek gezien berust de uitvoerende op illegaliteit (democratische legitimatie ontbreekt). Daarnaast bestaat de uitvoerende macht uit kracht: U neemt een zorgcontract of u wordt door de overheid niet geholpen. Dit riekt naar illegale handel.

Artikel 2:4 Awb bepaalt dat de overheid zijn taak vervult zonder vooringenomenheid. Dat houdt onder meer in dat bij de overheid werkzame personen, die een persoonlijk belang bij een besluit hebben, de besluitvorming niet kunnen beïnvloeden. Het gaat daarbij niet alleen om daadwerkelijke beïnvloeding. Ook de schijn van vooringenomenheid moet worden voorkomen.

In de persoonlijke situatie merk ik op dat de schijn ontbreekt, het is erg voor de hand liggend. Ook artikel 1:262 Burger wetboek wordt in de praktijk door de gemeentelijke instelling nogal eens genegeerd. Klaarblijkelijk omdat de zorgheren zelf het bewind voeren. Ook van gelijkelijk beschermd worden tegen overmatige en willekeurige machtsuitoefening van overheidsfunctionarissen is geen sprake. In de praktijk is dan ook geen sprake meer van een *democratische rechtsstaat*.

“VASTBESLOTEN het hoogstmogelijke kennisniveau voor zijn volkeren na te streven door middel van ruime toegang tot onderwijs en door middel van de voortdurende vernieuwing daarvan.” Dan hebben wij het over het EU-werkingsverdrag en het ondermijnen van de doelstellingen. Niet alleen wordt nagelaten de ruimte in geval iemand werkloos wordt nuttig in te vullen zodat niet alleen de kansen van het individu, maar ook van de samenleving, worden vergroot, ook wordt nodeloos een grotere afstand tot de arbeidsmarkt gecreëerd als gevolg van overheidshandelen en in dit geval ook door nalatigheid. De rechtszekerheid wordt gefrustreerd ten gevolge van overheidsinmenging en van *Fair Play* is geen sprake. Dit is o.a. bij het UWV tot stand gebracht en/of versterkt door maatregelen die het ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid tegen het advies van het UWV in heeft genomen. Maatregelen die Grondwet en bestuur ondermijnen.

Nu wordt er gesproken van fraude en telkens gewezen naar de benadeelden die dan een vergrijp hebben gepleegd. Maar is u bekend dat de minister strafrechtelijk te vervolgen is voor maatregelen die Grondwet en bestuur ondermijnen? Bedenk dat de menswaardigheid van iedere individu pas dan tot gelding kan komen wanneer er behoorlijk bestuur is en dat de staat functioneert.

“De rechtsstaat is een staat waarin de heerschappij van het recht wordt erkend. Dit betekent dat niemand zich aan het recht kan onttrekken, ook de overheid niet. De bedoeling hiervan is dat in het maatschappelijk verkeer onderling vertrouwen mogelijk wordt.” – *Staatkunde, Nederland in drievoud*

Bedenk dat in geval de burgers in toenemende mate alles wordt ontnomen, en ook bij mij ligt er een brief met daarboven ‘AANKONDIGING BESLAG OP ROERENDE ZAKEN’, en hij wordt andermaal bestolen

door die ambtenaar, dat dit een toekomst waar een ieder het op eigen kracht kan in de weg staat, anders dan dat de burger ook zelf misdaden begaat. Besef, dat dit een niet te vermijden reactie is als gevolg van een slechte relatie tussen de staat en het recht. Wanneer het recht om te leven niet via behoorlijk bestuur wordt geboden, dan ziet de burger zich mogelijk zelfs genoodzaakt om zelfs geweld toe te passen.

De overheid dient het door haar gewekte vertrouwen te honoreren, maar voor een succesvol beroep op dit beginsel gelden wel strenge vereisten. Vertrouwen kan op meerdere manieren worden gewekt. Doorgaans gebeurt dit door toezeggingen of concrete handelingen van ambtenaren. Helaas heeft de overheid meermaals het vertrouwensbeginsel geschonden. In een recent verleden heb ik in een brief aan de minister-president voorgesteld dat de minister-president zijn ontslag indient. Hij moet toch ook zelf inzien dat hij als staatshoofd niet functioneert en dat Nederland niet met hem als staatshoofd van betekenis kan zijn op wereldniveau. De relatie staat en samenleving wordt niet alleen door de minister-president maar ook door meerdere leden van de VVD verstoord. Kan ik namens de burgers het vertrouwen in de minister-president opzeggen?

Goed, de overheid verwekt niet het vertrouwen bij mij, nog bij mijn dochter, toen de vrouw in 2014 het gezien verliet. Veel jongeren hebben geen vertrouwen meer, anders was het aantal dat de hoogstpersoonlijke keuze van zelfdoding heeft gemaakt niet zo drastisch gestegen. Al in 1893 liet Drukheim de relatie tussen deze hoogstpersoonlijke keuze en bepaalde structuurkenmerken, zoals de economische situatie of het gebrek aan politieke stabiliteit, zien.

Concreet? In 1945 is de Verenigde Naties (VN) opgericht. Een van de belangrijkste doelen was het beschermen en verbeteren van de mensenrechten. De gruwelijkheden uit de Tweede Wereldoorlog moesten in de toekomst worden voorkomen. Dit wordt ten gevolge van het vergroten van sociale en maatschappelijke problematiek en omwille van meer (financiële) winsten als gevolg van het overheidshandelen in gevaar gebracht. Niet alleen door de Europese, maar ook en in het bijzonder de Nederlandse overheid. De algemene en integriteitsrechten (non-discriminatie, gelijke behandeling, bescherming van de persoon en van zijn of haar privacy, huis en familieleven, martelverbod) worden veelvuldig gefrustreerd. Uitbreiding en intensivering van overheidsbemoediging met de maatschappij frustrateert niet alleen de toegang tot het recht, maar ook zien burgers, artsen, arbeiders, et cetera, zich geconfronteerd met een toenemend aantal regels die ook nog eens per organisatie sterk verschillen. De burger is daardoor afhankelijk gemaakt van een specifiek genomen besluit, als een vergunning. En al dient de overheid zich op grond van artikel 3:2 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) de nodige kennis te vergaren omtrent de relevante feiten en de af te wegen belangen, het is bekend dat de schending van dit zorgvuldigheidsbeginsel veel voorkomt.

Bedenk dat het beginsel van fair play ook gehinderd wordt ten gevolge van hinderende en ondeugdelijk wetgeving, maar tevens door een gebrek aan kennis van de grondslagen van de moderne staat aan de zijde van de ambtelijke organisatie. Het is toch schrijnend dat de burger zelf onderzoek moet doen. Dit ten gevolge van gebrek aan behoorlijk en functioneel bestuur!

“De dividendmaatregel zit in een pakket waarin ook de verlaging van de winstbelasting voor bedrijven en de bestrijding tegen belastingontwijking zijn opgenomen. Daardoor kunnen parlementariërs niet voor of tegen de belasting voor aandeelhouders alleen stemmen.” Althans, dit lees ik op Nu.nl in het artikel *‘Kabinet wil dividendmaatregel niet apart behandelen’*.

Ik ben gewend aan een beleid van waaruit een concrete bedreiging voor mijn toekomst uitgaat. Vanuit het beleid vanuit de kerk, mijn ex-, de overheid en de maatschappelijke dienstverlener ging ook een bedreiging uit voor het kind. De voorganger heeft als manager zijn zakken gevuld terwijl hij een onderneming kapot liet gaan ... 'Dat type volk'.

De overheid moet haar besluiten begrijpelijk, deugdelijk en volledig motiveren. Dit volgt uit het motiveringsbeginsel dat is neergelegd in artikel 3:46 Awb. Maar hoe is het daarmee gesteld? Volledigheid wordt nogal eens vermeden i.v.m. spiegelinformatie. Er wordt wel gesproken van een verticale invulling van het algemene uitgangspunt dat controle en verantwoording nodig is binnen de overheid, maar vindt de *introspectie* (nog) wel plaats en is deze zuiver? Welke zijn de gevolgen van de *institutionele herinrichting* van de georganiseerde verhoudingen tussen overheid, maatschappelijke organisaties en uitvoeringsorganisaties? Ook met betrekking tot de positie van de burger. Voor het *functioneren* van de staat gaat het niet (alleen) om kiesrecht en/of een raadgevend *referendum*, maar in het bijzonder ook om de volgende regel: "belanghebbende burgers worden in de gelegenheid gesteld zich uit te spreken over voorgenomen wetten of besluiten (inspraak), dan wel worden in de gelegenheid gesteld mee te werken aan het totstandkomen van dergelijke wetten of besluiten (participatie)." Wat komt er van deze regel nog terecht nu de overheid zijn oordeel vormt op basis van onzorgvuldigheden van zorginstellingen en maatschappelijke dienstverleners?

In geval ik bij een advocaat zit of bij een gemeentelijke instelling met een maatschappelijk werkster van 24 of 26 jaar, dan gaat 'men' af op het oordeel en het oordeelsvermogen van deze en niet van een man die de leeftijd van 50 nader. Wat betekent dit voor de verslaggeving en de representatie? Overschatting of onderschatting van het cognitieve niveau houdt in dat de cliënt niet conform zijn verstandelijke vermogen wordt benaderd. Dit kan resulteren in overbelasting, overprikkeling, overvraging, onbegrip, deprivatie en verving. – *geestelijke terreur*

Praktijkscholen zijn merendeels verdwenen, of zijn nieuw leven ingeblazen maar worden niet goed onderhouden. Vanwege mijn achtergrond ken ik de 'oude school' en 'de nieuwe school'. Ik dateer uit 1969, ongeboren uit 1968. Ik had nog geen kiesrecht en van inspraak en participatie was nog geen sprake, ik moest het allemaal maar slikken ... Een bittere pil, op 3 januari 2017 werd ik dakloos. Overheidshandelen kan voor de burger ingrijpend zijn, zelfs desastreus! De overheid dient op grond van artikel 3:2 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) de nodige kennis te vergaren omtrent de relevante feiten en de af te wegen belangen. Daarom help ik graag bij de waarheidsvinding en daarbij is het ook van belang **het cognitieve functioneren van overheidsfunctionarissen en andere actoren in kaart te brengen!**

Recent wezen leerlingen van 5vwo op onzorgvuldigheden in het Belastingplan 2019. Ten tijde dat ik met symptomen van een burn-out en wat men noemt 'manische depressiviteit' te maken had werd ik aan een psychologische test onderworpen en slaagde cum-laude: *herstelvermogen*. Het ging daarbij om een veiligheidsfunctie en crisis management! Op basis van goed ontwikkelde oordeelsvermogen en herstelvermogen heeft de Krijgsmacht mij tweemaal een voorstel gedaan. Psychologen en psychiaters gebruiken formulieren die opgesteld zijn door iemand die geen goed ontwikkeld oordeelsvermogen had, of ze zijn anderszins corrupt (niet waarheidsachtig). Ook, zo is mij in 4havo bekend geworden, zijn de economische modellen niet waarheidsachtig. Dan heb ik het over het midden van de jaren tachtig. Mede hierdoor dient de overheid en zorgvuldig te zijn, maar ook *behoedzaam!* Voorzichtigheid is geboden.

Op parlement.com lees ik, ik citeer: “Bij een trendmatig begrotingsbeleid (Zalmsnorm) wordt een vast reëel uitgavenkader vastgesteld, waarbij de uitgaven niet hoger mogen zijn dan een vooraf afgesproken plafond. Inkomstenmeevallers mogen niet worden gebruikt voor extra uitgaven en inkomstentegenvallers worden niet automatisch opgevangen door extra bezuinigingen.”

Eén van de basisprincipes die wordt genoemd is ‘*automatische stabilisatie aan de inkomstenkant van de begroting*’. Het is een gegeven dat ten opzichte van andere gezagsdragers aan de overheid namelijk het monopolie van gerechtvaardigde geweldsuitoefening toekomt. Inmiddels heb ik naast mij op ‘bureau’ een *Aankondiging beslag op roerende zaken* liggen. Op 3 januari 2017 bij huisuitzetting was Syncasso de executeur. Maar is deze organisatie ook een overheidsinstelling? Goed, deze vraag leg ik op 17 december 2017 wel aan de rechter voor. Pas als er een overtreding heeft plaatsgevonden kan het aan de rechter worden voorgelegd. Helaas is dit nu eenmaal zo bij de wet en kan de veroorzaker of dader pas achteraf ingerekend worden. Maar er is wel een andere essentiële vraagstuk!

Enkele essentiële vraagstukken:

- “Wat is de betekenis van *automatische stabilisatie*?”
- “Welke zijn de uitkomsten van dat proces van overheidshandelen indien de terugkoppeling verstoord is en het proces niet naar behoren verloopt?”
- “Is de geweldsuitoefening die hieruit voortkomt wel rechtvaardig?”

Het steekt meerdere partijen dat parlementariërs niet voor of tegen de belasting voor aandeelhouders alleen kunnen stemmen. Maar het idee is sowieso al verwerpelijk wanneer gekeken wordt naar het *Trendmatig begrotingsbeleid* (Zalmsnorm) waarin staat, ik citeer: “Inkomstenmeevallers mogen niet worden gebruikt voor extra uitgaven.” En al houdt jurist en arts, meester en doctor, directeur en aandeelhouder, mevrouw Plomp in haar betoog voor dat winstuitkering in de zorg mogelijk is, de VWS-bewindslieden die integer en solide behoren te zijn hadden dit plan direct moeten verwerpen. Het strookt niet alleen met het Trendmatig begrotingsbeleid, maar ook met Algemene beginselen van behoorlijk bestuur als *Vertrouwensbeginsel* en *Rechtszekerheidsbeginsel*.

Op advocatencomite.nl vind ik een 9 pagina’s tellend document *DE RECHTSSTAAT IS OOK VOOR KINDEREN* waarin op pagina 8 het volgende: “Art. 1:263 t/m 265 BW schrijft de ouders voor dat zij de aanwijzingen van de G.I. moeten opvolgen. In de rechtspraak plegen genoemde artikelen de G.I. brengen tot een autoritaire benadering van de ouders. Ze zijn een sta-in-de-weg voor een op samenwerking gerichte attitude bij ouders en G.I. Daarom dienen deze artikelen geschrapt te worden, evenals de Schriftelijke Aanwijzing.” Dit is een Reactie op het “Actieplan Verbetering Feitenonderzoek in de Jeugdbeschermingsketen”. In dit document lees ik, ik citeer: “In een motie, op 3 december 2012 voorgesteld door het lid Bergkamp (D66), heeft de Tweede Kamer gevraagd om “herijking van het begrip waarheidsvinding in de Jeugdzorg”.”

Als de zaken er zo voor staan, is het dan verwonderlijk dat Jongeren die in deze situatie zijn beland, of er voor worden gezet, dat het aantal zelfdodingen is gestegen? Ook als zoon, broer en vader, een man die altijd voor het gezin en de samenleving heeft gezorgd en meegedacht - al dan niet daarin ook zelf vergissingen begaan, met de daaraan verbonden consequenties - heb ik moeten zien dat mijn dochter het op jonge leeftijd goed inzag, maar ook dat het haar leven gezien ‘een sta-in-de-weg voor een op samenwerking gerichte attitude bij ouders’ en ‘autoritaire benadering van de ouders’ er ook voor haar niet éénvoudiger op maakte. In een vacature *Pedagogisch Begeleider* staat, ik citeer: “Je begeleidt het

de jongere bij het vertalen van het plan van aanpak in concrete acties en je ondersteunt de inwonend professionals bij de uitvoering hiervan. Je borgt de orthopedagogische situatie door het observeren van de groep, het onderkennen, interveniëren en begeleiden van het groepsdynamisch proces en het opvoeden, begeleiden, stimuleren en activeren van individuele jongeren.”

Hoe kan de ouder dit waar maken indien hem alle grond wordt ontnomen? Het kind moet toezien, tot haar behoudt, dat de ouder in de winter, 3 januari 2017, uit huis wordt geplaatst en het (eigen) onderspit moet delven. En dit in een tijd van vrede en vrijheid?

Het kind is het niet altijd eens met de keuzes die de ouders maken, toch heb ik een dochter die begrip heeft voor de keuze van haar moeder (al is het in haar nadeel) en de keuze van haar vader (ook al doet het haar pijn en verdriet). Zij gaat met liefde met beide om!

In een cursus die ik volg bij het Centrum Voor Dienstverlening met betrekking tot het coachen en begeleiden van jongeren ‘leer ik’ de ontwikkelingsstaken in de puberteit en adolescentie waaronder *Het loskomen van de zeggingskracht en bescherming van ouders*. Maar met welk doel? Om ze, zoals nu nogal eens dreigt te gebeuren, onder de zeggingskracht van *Bewindvoerders en Dienstverleners* te stellen? Als reactie op het handelen van burgemeester A. Aboutaleb die een verzoek om ondersteuning overdraagt aan de concerndirecteur Maatschappelijke Ontwikkeling van de gemeente Rotterdam wordt contact met mij opgenomen door de eigenaar van Het Bakken, hij stelt zich voor als Wijkcoach Centrum. Hij blijkt tevens OGGZ-specialist en Wmo-adviseur te zijn. Behalve dat de ouder autoritair wordt benaderd - onder de schijn van goede werken - voldoet dit niet aan de eisen die samengevat worden met *democratische rechtsstaat*.

“Wie heeft de instelling ofwel de interne orde vervangen?”

In de vacature *Pedagogisch Begeleider* staat ook waarover je beschikt. Eén daarvan is ‘Je hebt het vermogen om te kunnen reflecteren en kunt daaruit leren’. Wat denkt u, krijgt iemand na het behalen van (slechts) de Havo een contract aangeboden voor 4-jaar vanuit de Koninklijke Luchtmacht om de Hbo-in 2 jaar te doen en vervolgens in 4-jaar tijd als officier af te zwaaien als deze personeuseigenschap ontbreekt? Ik kom daarmee tot het studieboek *Staatkunde, Nederland in drievoud* uit de serie *nieuwe didactiek voor bestuur en politiek*. In Staatkunde, Nederland in drievoud maken De Jong en Schuszler de grondslagen van de moderne staat inzichtelijk. Zij concentreren zich daarbij op de relatie tussen de staat en het recht. Verschillende opvattingen worden gepresenteerd die de lezer in staat moeten stellen zelfstandig de essentiële vraagstukken te analyseren in de relatie tussen staat en samenleving.

Nu stel ik (wederom) enkele vragen:

- Cognitieve functies zijn functies als het geheugen, leervermogen, taalgebruik en het kunnen begrijpen en uitvoeren van complexe dagelijkse handelingen. “In welke mate heeft de staatsbeoefenaar deze ontwikkelt?”
- “Denkt u, dat indien ook het staatshoofd stommetje speelt, onze kinderen dit niet door hebben?”
- “Overziet de volksvertegenwoordiging de gegevens en informatie en is zij in staat er de grote lijnen en samenhang in ontdekken?” Dit is een must voor het staatshoofd (ongeacht de vraag of deze gekozen is of niet).

- “Heeft u eigen methoden ontwikkelt om snel aan BRUIKBARE INFORMATIE te komen?” Integreer je nieuwe met reeds opgedane kennis.
- “Vervangt u oude kennis door nieuwe?”
- “Leert u van de eigen ervaringen en van de fouten die u maakt?”

Ik krijg sterk de indruk dat wij al jaren vaststaan en dat onze minister-president niet de beste leerling is van de klas. De heer Rutte is eerder een sta-in-de-weg voor een op samenwerking gerichte attitude bij Rijksambtenaren.

Leervermogen is de mate waarin je nieuwe informatie in je opneemt en deze vervolgens effectief toepast in allerlei (werk)situaties. **Ik ben benieuwd naar de actie !!** Leervermogen houdt dus meer in dan het reproduceren van feitelijke kennis uit een boek of opleiding. Het gaat ook om het toepassen van de kennis die je hebt en *het willen leren* van de dingen die je doet en ondervindt.

Ik sluit af met: “ERKENNENDE dat de verwijdering van de bestaande hinderpalen eensgezind optreden vereist teneinde de gestadige expansie, het evenwicht in het handelsverkeer en de eerlijkheid in de mededinging te waarborgen.” – *De Nederlandse Grondwet, Preambule*

Kan ik u verder van dienst zijn? Ik zie met belangstelling uw reactie tegemoet!

Hoogachtend,

Lambert Speelman